

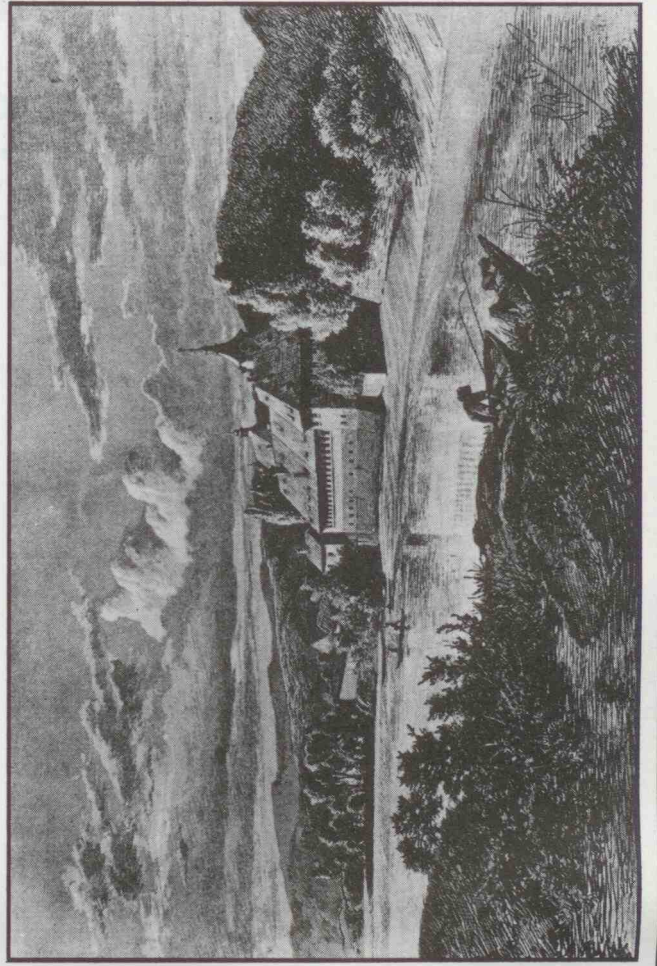
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XII

11. 96.

Kulčátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištěnosti úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- zprostředkování obchodů s cennými papíry
- poskytování bankovních informací
- dokumentární akreditivy a jiné služby

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

LISTOPADOVÉ ZASTAVENÍ

IN MEMORIAM DR.K.H.G.

"Hölderlin ist Ihnen unbekannt?" zeptal se dr.K.H.G., zatímco kopal jámu pro koňskou mřinu.

"Kdo to byl?" zeptal se německý strážný.

"Ten, co napsal *Hyperion*," vysvětloval dr.K.H.G. Vysvětloval velice rád. "Největší postava německé romantiky. A co třeba Heine?"

"Co jsou to zač?" zeptal se strážný.

"Básníci," řekl dr.K.H.G. "Neznáte ani Schillera?"

"Ale znám," řekl německý strážný.

"A Rilka?"

"Toho taky," řekl německý strážný, zrudl jako rak a zastřelil doktora K.H.G.

SEKANÁ

Rozemleté maso smícháme s vejcem, se žemlí namočenou v mléce, se solí a pepřem a na horkém sádle nebo oleji z něho usmažíme karbanátky.

Pozor! Pro nás savelce není zanedbatelnou oázkou, meleme-li maso my, nebo někdo mele nás. *István Örkény (1969)*

Pro listopadové zastavení jsme vybrali dvě miniatury ze souboru *Egyperces novellák*, který vydal vynikající maďarský dramatik István Örkény v r.1969 a 1974 v Budapešti.

Čtujeme z českého překladu *Minutové grotesky* (překlad Anna Valentová), Odeon, Praha 1978, ze s.47 a 143.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

O ČEM JSME PSALI PŘED DESETI LETY

Listopadové Kukátko z roku 1986 přineslo především rozsáhlou analýzu dopadů plánovaného mostu ve sídlové obce na životní prostředí a podmínky bydlení a pozvánku dr.Zdenka Daněše na výlet z Dobřichovic přes Všenorý, Jíloviště, Kazín a Lipence na Zbraslav. Při výběru ukázek sledujeme především, co se po deseti letech nezměnilo a co naopak změnilo. Tentokrát zvítěžilo první kritérium a zjištěná neměnnost má velmi radostnou příchut:

"POZDRAV Z BĚCHOVIC

Zas pletu nohama
na cestě slavné,
dalekáť cesta má,
volání marné.

Pouť plná hloží je,
opadlo pozlátko,
po dechu lapaje
zdravím Tě, Kukátko.

S pozdravem
dr.Emil Čalda, ČSC."

EKOLOGICKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři,

zabýváme novou rubriku s tematikou životního prostředí. To se sice na stránkách Kukárka objevovalo poměrně často, nyní však bychom rádi změnili spojení „poměrně často“ na „pravdivě často“. Objevovat by se v ní měly na prostoru 1-2 stránek materiály jak obecnější povahy, tak texty s užkovou vachou na naši dobročinnostskou součinnost. Doufáme, že Vás toto téma zaujme a třeba i vyprovokuje k reakci. Mde přeci o věc po více věřejnou.

Pro začátek jsme zvolili téma obecnější, totiž ovzduší a naše dýchání. Text připravila MUDr. Miroslava Hornychová a rozdělili jsme jej do dvou pokračování. Dnes přinášíme první a obecnější část, v příštím čísle bude již řeč o konkrétních typech znečištění ovzduší včetně kouření, přineseme také výsledky měření, prováděného v minulém a v tomto roce v Dobříčovicích a okolí a jeho srovnání s limity.

S nastávajícím ročním obdobím slycháváme častěji o znečištění ovzduší, o onemocnění horních cest dýchacích a o bezohlednosti našich spoluobčanů, kteří nám nepříjemněji krásné podzimní dny pálením listů. Protože znečištění prostředí je problémem celosvětovým – nikoli jen dobročinností, rozhodla jsem se trošku o něm napsat.

Jako **znečištění ovzduší** považujeme stav, kdy se cizorodé, často jedovaté látky, nacházejí v atmosféře a převyšují nejvyšší přípustné koncentrace (bohužel pro řadu látek tyto koncentrace nejsou stanoveny). Znečišťující látkou se mohou stát i složky ovzduší s přirozeným výskytem (např. ozón, rostlinné pyl), jejichž koncentrace dosáhnou takových hodnot, které obracejí nebo jsou dokonce jedovaté. Některé látky se v ovzduší dlouho neudrží – mění se na sloučeniny z ekologického hlediska méně nebezpečné. Naopak existují látky způsobující trvalé až narůstající znečištění nejrůznějších ekologických systémů a celé biosféry.

Hojnými či častými škodlivinami ve volném prostředí jsou produkty spalování při výrobě tepla (oxydy síry, popílek, saze, v menší míře oxid uhelnatý, oxydy dusíku, amoniak a kyselina sírová) a ze spalovacích motorů (oxid uhelnatý, oxydy dusíku, různé organické látky, sloučeniny olova a saze).

Nejprve trocha historie

I když dříve docházelo k znečištění vzduchu (zplodiny lesních požárů, oxydy dusíku vznikající za bouří elektrickými výboji, oxid siřičitý, chlorovodík a fluorovodík sopečného původu, sirovodík z výronů kyselého přírodního plynu ze sopek, prach meteorického původu a z vulkanických činností, ohně předhistorických lidí), přesto se znečištění ovzduší stalo problémem znepokojujícím veřejnost teprve jako důsledek technického rozvoje.

Snad první písemná zpráva o úmrtí člověka na akutní znečištění ovzduší je v *Dopisech* Plinia ml. z prvního stol. n.l., který popisuje smrt svého strýce, který trpěl chronickou bronchitidou a nadýchá se sirných výparů po výbuchu Vesuvu.

Zprávy o situaci v evropských středověkých městech ukazují, že vzduch byl znečištěn nejen kouřem z páleného dřeva, ale i dalšími pachy a škodlivými zplodinami vznikajícími při různých činnostech (např. při moření kůží) a při rozkladu odpadků. Již v roce 1257 anglická královna Eleonora nařídila svému průvodu předčasně opustit Nottingham pro značné množství kouře a pachu

v ovzduší města. V roce 1661 napsal historik Evelyn pojednání, ve kterém o Londýňanech říká: *Nedýchají nic lepšího nežli špinavou mlhu a páchnoucí čouad, což vede k tisíci potížím, plíce jsou zaplaveny jedem a celé tělo slabné, a tak katar, úbytek, kašel a vyzáblost zachvacují v tomto městě více lidí než v celém okolním světě dohromady.* Tento historik již tehdy doporučoval vytvořit jakési zelené pásy obkružující Londýn a za ně vystěhovat veskerý průmysl užívající uhlí jako energetickou surovinu.

Se vzrůstajícím odporem ke škodlivinám se lidstvo začalo zajímat též o účinky těchto škodlivin na samotný lidský organismus, kdy zdaleka nešlo pouze o životní diskomfort, ale mnohdy i o zdravotní problémy související úzce s vlastní podstatou života.

Až do poloviny dvacátého století se celkové zamorení vzduchu zužovalo na kouř a sloučeniny síry – vše ostatní nebylo podstatné. Když si ale ve 40. letech začali obyvatelé Los Angeles všimnat zvláštního stavu ovzduší, který se objevoval a zase mizel, někdy trval celé dny, kdy viditelnost byla snížena lehkým modravým oparem, došli vědci k závěru, že hlavní příčinou jsou zplodiny vznikající při spalování benzínu v automobilech (byl pojménován smogem losangeleským).

Dosud největší katastrofa související se znečištěním ovzduší se stala v Londýně v roce 1952. Tehdy se vlivem meteorologických poměrů (vysoká relativní vlhkost) vytvořila nad městem vrstva mlhy, prosycená kouřem z domácích topenišť s vysokým obsahem oxidu siřičitého (koncentrace dosáhla 4mg/m³) a polétavého prachu. Během několika málo dnů došlo k mnohatisícovým ztrátám na životech. Postižení byli ponejvíce staří lidé, kteří již měli postižené dýchací a cévní ústrojí (od té doby se uhebné znečištění nazývá smogem londýnským).

Vedle těchto dvou typů narůstají průmyslové exhalace, kdy nové způsoby výroby i nové druhy výrobků provází srmě narůstající produkce škodlivin. *Jak tyto škodliviny navzájem reagují? Jak působí na sliznice dýchacích cest? Na to dnes není nikdo schopn odpovědět.*

Dum spiro - spero (pokud dýchám - doufám) aneb jak je to s tím dýcháním

Při správném dýchání se vdechovaný vzduch dostává do nosní dutiny, kde se čistí (řasinky zachytávají prach a až 99% ve vodě rozpustných plynů) a ohřívá. Vnitřní stěna dýchacích cest je na všech místech pokryta sliznicí. Horní vrstva sliznice má řasinky, které pohybem (až 1000 kmitů za minutu) odstraňují drobnější nečistoty, hlen a mikroby z dolních cest dýchacích. Nosní sliznice je samozřejmě bohatě prokrvena a její podráždění vede k vzniku vodnatého výměšku, běžně zvaného rýmou. Hlen s nečistotami je unášen do nosohltanu, kde je spolknut a končí v žaludku. Při zánětu se výměšek mění v bělavý až nažloutlý (zbytky odumřelých bílých krvinek po boji s mikroby). Čím větší je množství nečistot, tím více se produkuje hlenu (kuřáci znají nepřijemný ranní kašel, kdy se za noc po celodenním dráždění vytvořilo tolik hlenu, že běžná očista řasinkami nestačí a musí přijít něco razantnějšího - tím je kašel). Pokud se znečištění dostane do sklípků začínají pracovat samotné plicní buňky makrofágy. Obalí částecy svým tělem a transportují je do mízních uzlin. Na procesu zneškodňování se podílejí i bílé krvinky. Náhrada poškozených plicních buněk trvá 4-6 dnů, hojení je však často provázáno zjizvením přepážek mezi sklípků.

MUDr. M. Hornychová - pokračování příště

ŠKOLY

Vážení čtenáři podnět,

se začátkem nového školního roku chtějí bychom otisknout jakési portréty dobrých učitelů škol.

Začali jsme tedy v základní škole a zeptali se, co je nového, jejího ředitele

pana Bohuslava Stejskala.

JAK NA ZAČÁTKU ŠKOLNÍHO ROKU 1996/1997

Každému novému školnímu roku předchází zevrubná analýza roku předšlého, proto bych se chtěl v několika větech ještě za tím předšlým poohlédnout.

Vzdělávací a výchovné cíle, které jsme si stanovili, byly splněny. Ovšem tomuto poznatku předcházela denodenní mravenčí práce celého pedagogického sboru, který je v těchto finančních podmínkách obtížné dát dohromady. Ani v naší škole není situace ideální, ale přesto můžu s klidným svědomím říci, že učitelé v ZŠ Dobříchovice jsou jako celek kvalitním sborem.

Byl to poslední rok, kdy se vyučovalo podle starého vzdělávacího programu pro osmiletou základní školu z roku 1991. Od letošního je již devítiletá. První stupeň má pět a druhý čtyři ročníky.

Vyučování probíhalo podle přechodných (rozvolněných) učebních plánů a učebních osnov schválených Ministerstvem školství. Ve druhém ročníku se vyučovalo podle plánu pro třídy s rozšířeným vyučováním jazyků s několika odlišnostmi, které naši škola ministerstvo schválilo jako experiment. Na základě této odlišnosti nedochází ke striktní vnější diferenciaci, ale k citlivé diferenciaci vnitřní. Všemi ročníky prolínala Výchova ke zdravému životnímu stylu, ke které jsme se přihlásili. Od sedmého ročníku vyučujeme volitelným předmětům, a tudíž dáváme žákům a jejich rodičům možnost zvolit si částečně svou studijní cestu.

Výčet jednotlivých činností a zajímavých akcí, které škola pořádá, by byl dosti dlouhý, proto se zaměřím jen na některé.

V minulém školním roce 1995/96 škola organizovala plavecký výcvik a školy v přírodě na Šumavě a v Krkonoších. Opětovně se uskutečnila ŠvP v Itálii a nově na Slovensku v Malé Fatře. Zřejmě podniky v Itálii byly ideální. Děti měly k dispozici Aqua park zdarma, moře bylo par metry od příjemného ubytování a sluníčko pěkně připalovalo. Kromě posíleného zdraví si děti odvezly nejen hodně neopakovatelných zážitků, ale i nové zkušenosti a znalosti o životě v jiných zemích.

Premiéru mělo divadelní vystoupení žáků 7. třídy pro veřejnost pod vedením p. učitelky Haběšové a Machkové, které mělo velký úspěch. Doufám, že to byl první krok k započetí nové tradice. V současné době je nastudováno další představení - Kytičky, které bude předvedeno veřejnosti 7. 11. 1996 v malé tělocvičně Sokola Dobříchovice. Další novinkou bylo netradičně poplatek loutkové divadlo výtvarného kroužku pod vedením p. učitelky Geisslerové pro diváky z řad školních dětí a jejich rodičů. Představení bylo o to zajímavější, že si děti vyrobit loutky a kulisy samy a také celou pohádku vymyslely.

Z pohledu zabezpečení vyučování byla škola dovybavena moderní didaktickou technikou a novými učebními pomůckami. Také s učebnicemi zatím nejsou problémy, škola průběžně zabezpečuje vyučování novými tituly. Od konce školního roku disponujeme moderní počítačovou sítí a počítači řady PC.

Za uplynulou dobu byla dokončena rekonstrukce tříd a choděb na 2. stupni. V současné době probíhá rozsáhlá rekonstrukce školních budov. Již byla dokončena rekonstrukce šaten na 1. stupni s novým vchodem do školy a obložení budovy dlaždicami. Nejbližší okolí této budovy je upraveno (travníky s obrubníky místo valů, nový asfaltový povrch atd.). Dale byl získán přilehlý pozemek (dříve

pole), který se v blízké době promění ve školní hřiště. Na hřišti uprostřed zeleně budou placky na sportování, dětské prolézačky, sestavené z klád a provazů, třída v přírodě (jednoduché dřevěné lavice a stoly s přístřeškem), pískoviště a políčka pro názornou výuku zeměpisu. Celý pozemek pak bude ohraničen živým plotem.

Škola získala od státu dotaci na výstavbu nové jídelny a opravu střechy na 2. stupni a společně s dotací od Obecního úřadu Dobříchovice (více než 50%) se mohlo začít s rozsáhlými úpravami. Školní jídelna se začala budovat v budově 1. stupně, kde jsou pro toto zařízení lepší prostorové podmínky. Bohužel byla vybrána firma, která nedodržela smluvní podmínky, a proto byla odvolána a stavbu dokončí firma jina. Jídelna bude dokončena do konce kalendářního roku.

Jak mohou všichni vidět, velkých změn doznává střecha na budově 2. stupně, kde bude vyměněna střecha krytina společně se sřesními okny a okapy. Budou ošřeřeny krovy a rekonstruován strop nad nejstarší částí budovy, který je v havarijním stavu, což bude komplikované vzhledem k organizaci vyučování v této části budovy.

Další technickou novinkou je nová učebná fyziky a chemie, vybavená moderní audiovizuální technikou se zavedením elektrického proudu a plynu do lavic a s automatickým zatměním.

Příprava a začátek nového školního roku byly velmi náročné. Vzhledem k nárůstu dvou tříd (z osmileté docházky na devítiletou) vznikly problémy s nedostatkem prostor pro dělenou výuku, jen sestavení rozvrhu bylo velkým rebusem. Ačkoliv jsou nyní paté třídy součástí prvního stupně, jsou umístěny vzhledem k nedostatku prostor v budově pro druhý stupeň. Učí se podle učebního plánu pro 1. stupeň, ale systémem typickým pro 2. stupeň. Dalším problémem spojeným s nárůstem tříd bylo získání dalších pedagogů. Ale kde je vzít, když učitelé povolání dnes netáhne vzhledem k špatným platovým podmínkám? Nakonec se vše podařilo vyřešit a doufáme, že nové posily v pedagogickém sboru budou opravdu posilami. Zatím se zdá, že jsme měli šťastnou ruku. Letos jsme opět nabídli žákům 7. - 9. ročníku velký výběr volitelných předmětů. Někteří si vybrali i tři předměty.

Na začátku roku jsme otevřeli výuku ve 14 kurzech, ve kterých vyučují nejvíce naši učitelé. Kurz keramiky bude otevřen pro dostavbě školní jídelny, tedy až od ledna. Organizace těchto kurzů je pro školu velmi náročná, ale zároveň si uvědomujeme, že nemůžeme nechat děti v odpoledních hodinách na pospas ulici se všemi současnými negativními jevy, zvláště nyní v době, kdy rodiče jsou časově vyčerpáni ve svých zaměstnáních. Škola se na výchově podílí, ale není schopna nahradit rodinu. Skloubit časově výuku se zajímavými aktivitami a dalšími zájmy dětí byl velký oříšek, který přinesl počáteční potíže, zejména ve vztahu k družině. Nyní je, doufáme, vše v pořádku a celý ten na první pohled složitý systém bude fungovat bez větších problémů. Zlepšily se podmínky pro činnost školní družiny, získali jsme další prostory v budově zvláštní školy a spolu s finanční pomocí od obecního úřadu jsou dány předpoklady pro zvýšení úrovně této mimoškolní činnosti.

Od letošního roku škola v Dobříchovicích přistoupila k výuce podle vzdělávacího programu Základní škola, který je koncipován na základě variabilního učebního plánu, který mohou školy podle svých podmínek dotvářet. Blíží informace o tomto programu jsme zveřejnili v Informačním listu OU Dobříchovice. Do takto náročného začátku se ještě vklínila organizace výměnného pobytu našich žáků v německých rodinách a další týden naopak. Tato reciprocita je významným mezníkem ve výuce cizích jazyků u naší školy. Děti jasně pochopily, že bez znalosti dalšího jazyka jsou jen poloviční a celá akce byla velkou motivací pro další jejich studium cizího jazyka. Určitě do v budoucnu budeme v těchto výměnách pokračovat.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří škole pomáhají nebo úzce spolupracují, protože výchova dětí není zdaleka jen věcí školy, ale nás všech, a hlavně velký vliv na výchovu má rodinné prostředí.

KULTURA

DOBŘICHOVIČTÍ SKAUTI VYSTAVOVALI

Místní skautské středisko „Lesní moudrost“ uspořádalo počátkem října výstavku ke 120. výročí narození zakladatele českého skautingu J.B.Svojsíka, jehož životní osudy se dotýkaly i naší obce. Protože mě moudrost - lesní i nelesní - vždycky přitahovala, a navíc jsem byl v poválečných letech nadějným skautem, byl jsem se na výstavce podívat. Byla věnována životu a dílu J.B.svojsíka a jeho vztahům k Dobřichovicím a také historii a současným aktivitám skautského střediska. Ke svému nemalému potěšení jsem v kronice družiny Jestrábů z let 1945-46, která zde byla vystavena, našel záznam o akci, kterých jsem se tehdy zúčastnil - stanování na Vejskokách, letní tábor u Zbiroha, celodenní pěší výlet k Sázavě. A také jsem tam viděl jména a fotky kamarádů, s nimiž jsem sdílel večery u táborového ohně, noční hlídky a útrapy denních pochodů a prožil nejedno velké dobrodružství. Vystavené vlajky bývalých i nynějších skautských oddílů a družin, odznaky, totémy a zálesácké symboly mi připomenuly chlapecké sny o stádech mustangů pádicích préríi, o uplňku zářícím nad rozeklanými štíty Skalistých hor, o řvoucích peřejích v divokých kaňonech, osamělých jezdcích na obzoru a hrdých rudokožcích. Netušil jsem tehdy, že prvního živoucího Indiána uvidím až za padesát let, a že to bude indiánská squaw z kmene „Hulapai“, která poveze pár bledých tváří rozhrkaným autobusem rezervací svého kmene k Velkému kaňonu.

Výstava mi také připomenula skautský slib, který jsem kdysi složil, a musím přiznat, že ne vždy jsem byl pravdomluvný a ne vždy jsem byl připraven. Dodnes však ve veřejných dopravních prostředcích mívám nutkání uvolnit své místo kmetovi stojícímu nade mnou, a když vidím babičku rozpačitě postávající na chodníku, napadá mě, zda bych ji neměl převést na druhou stranu. A protože to budu sám už brzy potřebovat, uvítal bych, kdyby ani dnešní skauti na dobré skautské mravy nezapomínali; ono by asi vůbec bylo dobré, kdyby si tyto mravy a způsoby osvojila veřejnost nejen skautská.

A na závěr už se jen připojuji k pozdravům, které jsem četl v návštěvní knize: Mnoho hezkých chvil uprostřed lesů, vod a strání! Ať se vám daří!

H.g.S

Z HISTORIE

V minulém čísle jsme přinesli portrét významné osobnosti naší historiografie, prof. Augusta Sedláčka a slibili jsme oisknutí těch ukázek z jeho monumentálního díla *Hrady, zámky a tvrze království českého*, jež se týkají Dobřichovic. Nežutane ale jen u nich, přibereme také Karlik a snad i obce blízkého či vzdálenějšího okolí. Historická příloha bude, jako již tradičně, otiřknuta na původních stranách 7-10 se zvláštním číslováním, takže ji bude možno i vyjmout. Pokusíme se také reprodukovat některé původní ilustrace, ostané jednu z nejzdarlejších múzeze již po léta vidět na obálce Kukátka. V dlouhodobější perspektivě bychom rádi všechny tyto materiály z historických příloh Kukátka sebrali a uveřejnili ve zvláštním sborníku.

Redakce

HRADY

ZÁMKY A TVRZE

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

POPISUJE

AUGUST SEDLÁČEK,

C.K. KONSERVÁTOR A GYMNASIJNÍ PROFESSOR.

ILLUSTRUJÍ

BRATŘÍ LIEBSCHEROVÉ, V.BRECHLER A B.KUTINA.

DÍL ŠESTÝ.

PODBRDSKO.

V PRAZE.

TISKEM A NÁKLADEM KNIHTISKÁRNY FRANTIŠKA ŠIMÁČKA.

1889.

DOBŘICHOVICE ZÁMEK

Dobřichovice, ves Pražanům dobře známá, leží nad Berounkou na levém jejím břehu a ze všech míst při západní dráze až ke Karlšteinu ležících poskytuje podivání nejlepšího. Příčinou toho jest zámek zdejší, dlouhé stavení, avšak nikoliv způsobu nudné a jednotvárné, poněvadž se rozčleňuje ve čtyři stavení nestejně způsobu, nad něž vyniká věž čtverhranná se vkusnou svou střechou a jimž kaple nemálo rozmanitosti dodává. Kaple tato posvěcení sv. Judy Tadeáše zřízená teprve roku 1679 nejvyšším mistrem křižovníků, Jiř. Ign. Pospíchálem, ukazuje úpravu tehdejší doby a nemá nic pamětihodného, leč by se připomenul obraz Spasitele ukřižovaného, který se na velkém oltáři spatřuje. Také věž zámecká, na níž jest 5 zvonů z novější doby, nepatří ke starým stavením. Na bývalé ohrazení upomíná nyní jediné strana severozápadní, která má jméno "v šancích".

Dobřichovice, mající jméno své po zakladateli Dobřichovi, nacházely se r. 1253 i s nivami příslušnými, zvláště s vinicemi, v držení *řádu křižovníků*,¹⁾ jemuž patří do dneška. Původní osada nacházela se snad u kostela sv. Martina a Prokopa, nyní asi čtvrt hodiny cesty od osady vzdáleného. Nasvědčuje tomu i to, že dvůr postavený na místě nynějšího zámku roku 1282 ani nenáležel k farnosti Dobřichovské, nýbrž že se z něho platily desátky ke klášteru Ostrovskému a že se z nich řád teprve toho roku vykoupil.²⁾ Malý statek, náležející k Dobřichovicům, zvěščen byl velice na počátku 14. století, kdež král Jan a páni z Tetína křižovníkům rozličné lesy a porostliny, nyní k panství Dobřichovskému patřící, darovali.³⁾

Když povstaly husitské války, bylo veliké nebezpečí, že se dostanou Dobřichovice v moc Pražanů. Král Zikmund zapsal proto Dobřichovice tvrz *Zikmundovi Bolechovci* z *Pušperka* (r. 1420, 28. října) dílem v odplatě za služby, které s 10 jízdnými konal, dílem v náhradě za škody, jež při službě své utrpěl.⁴⁾ Tudíž se stalo, že nedošlo k vyplnění darování Pražanů, kteréž učinili nějakému Liděvi, dadouce mu k držení dvůr Dobřichovský;⁵⁾ neboť Bolechovec jsa pod ochranou blízké posádky hradu Karlšteina, k jehož obhajcům sám náležel, chránil v Dobřichovicích katolické řády a dosadil sem r. 1424 nového faráře.⁶⁾ Později dosáhl Bolechovec několik vesnic okolních.⁷⁾ V držení držitelů zápisných, jichž jmen neznáme, zůstaly Dobřichovice až ke konci 15. věku. Tu (asi r. 1498) vypůjčil si nejvyšší mistr Matěj z Třebska peníze, za něž se zaručili katoličtí páni Petr z Rožemberka, Zdeněk v Valdeka, Vácslav z Roupova a Závise Sulek z Hrádku,

¹⁾ Erben, reg. 609

²⁾ Reg. II. 1181, 1186.

³⁾ Darování ta jsou ve Zlaté knize a v originálech archivu křižovníckého a jsou otištěna v III. a IV. díle Regest. Viz i zprávu škol Smíchovských na r. 1879.

⁴⁾ Zlatá kniha a Arch. č. I. 504.

⁵⁾ Höfler, Hus. II. 288.

⁶⁾ Lib. conf. VIII. D 3.

⁷⁾ Arch. č. I. 504.

a zboží zastavené vyplatil, dav peníze *Heřmanovi z Řičan a Janu Šrámkovi*.⁸⁾ Po tomto vyplacení následovala smlouva s osadou (r. 1505).

Byly totiž pod kostelíkem svat. Prokopa některé dědiny, jichž tuším držitelé zápisní užívali, na něž se však nyní osada táhla, že by měly býti někdy k záduší tomu. Matěj, jemuž šlo hlavně o dobré církevní, nedal se s osadníky do sporu a přivtělil dědiny ty k záduší, ale tak, aby jich farář užíval a osada byla povinna mu byt opatřiti.⁹⁾ Od té doby zůstal řád v držení Dobřichovic, kromě jediné za doby povstání (r. 1619-1620). Tu totiž kommissari od správců království zřízení odevzdali Dobřichovice v červnu roku 1619 *Jindřichu Matesovi hraběti z Thurru*,

kteří tu učinil hejtmánem Vácslava Saka z Bohuňovic, hejtmána Karlesteinského. Řádu vzešla tím, že neužíval užiteků panství, škoda 8040 kop míš.¹⁰⁾ Nejvyšší mistr Jiří Ign. Pospíchal rozšířil zámek, jak již dotčeno, kaplí,¹¹⁾ ale r. 1779 dne 18. května vyhořel celý zámek a s ním také kaple, věž a rozlily se zvony, z nichž jeden posvěcen byl sv. Vojtěchu.¹²⁾ Po tom ohni upraven jest zámek tak, jak se spatřuje nyní.

KARLÍK TVRZ

S everně od Dobřichovic, asi čtvrt hodiny daleko jest veska Karlík s kostelem farním kollatury Dobřichovské, jehož jest velmi stará, druhá teprve v předejším století postavená. Za tou věskou jest v pohorí brána čili důl protřezlý, kterým se vchází do pékného údolí Karlického. Podlé způsobu okolí zdejšího zavírají je stráně porostlé křovím habrovým, které kořeny své zapustilo v kamení a štěrku. Do údolí

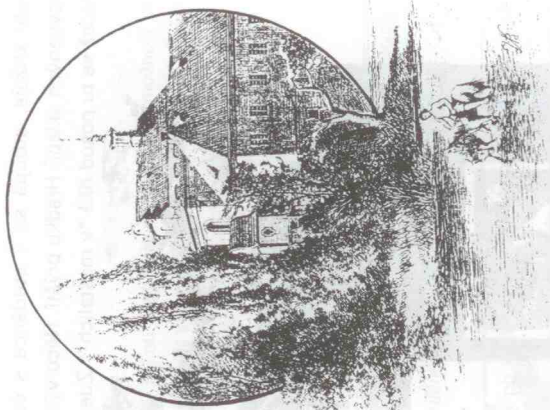
⁸⁾ Arch. Třeboň.

⁹⁾ Lib. erect. XIII. a f. 121.

¹⁰⁾ Beckovského Poselkyně II. b. 239.

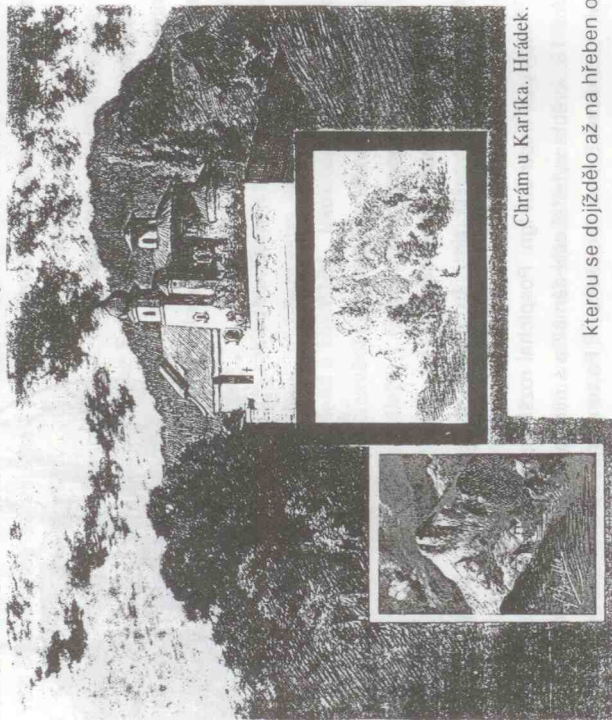
¹¹⁾ Tamže II. c. 507.

¹²⁾ Pamětní kniha Dobřichovská.

Kaple a část zámku v Dobřichovicích.

vybíhá od severu ostroh na tři strany srázný a strmý, jehožto opyši se říká Hrádek po tvrzí, která tu někdy stávala. Vede k němu cesta stará, kterouž se také jezdívá k Onoklašům. Strmou touto cestou pod křovím, kteréž větve své nade jdoucím jako nějaké loubí křízují, stoupá se k studánce s čerstvou pramenitou vodou, která prý se ze zasypných sklepů Hrádku pryští. Něco výše jest palouk, kdež byly podlé pověsti konice, pročež se tu posud říká "v maštalích". Zde odbočuje od této cesty stará zarostlá cesta,

Tak řečená „krásná stráž“ na Karlíku.

Chrám u Karlíka. Hrádek.

kterou se dojíždělo až na hřeben ostrohu a odtud po rovině až k příkopu, kterým byl ostroh překopán. Hrádek jest o něco vyšší nežli ostroh, poněvadž se vysoké jeho stavení sesulo; proto jest strmý na všecky 4 strany. Hlavní a jedinou jeho znamenitou částí bylo čtverhranné věžovité stavení, z něhož nezbylo nic více, než náspý vysoké po třech stranách a uprostřed prohlubeň čili ssutiny, které padly do hlubokých sklepů. Zde patrně viděti, že vybírán kámen a kopáno po pokladech. O pašijích prý jediné možno dokopati se pokladův, ale když již někdo se dostal k nim, tu uslyší za sebou hlas "Mořinka hoří!" - odběhne, aby viděl, co to, a již jest po pokladech. Za tímto stavením jest trojhranný výběžek, na němž bývala bašta, aby se cesta ke Hrádku bránila mohla; ale nyní tu nezbylo nic, leč holé skály s drobným kamením a zvětřalou maltou. Zřícenin tedy za nynějšího času nelze uviděti na Hrádku, ale tomu, který sem dojde, dostatečnou náhradou jest pohled na Dobřichovice, rozložené za dotčenou branou, a Brdy s pékným a zeleným pozadím.

Pokračování.

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři,

znovu se máme, vedeni zkušenou gurmánskou rukou pani Luisy Geisslerové, možnost projit švédskou kuchyní tradiční i současnou. Tentokrát jsme pro Vás vybrali trojici omáček k rybím pokrmům. Rozpočty odpovídají jako obvykle 4 porcím.

OMÁČKA K LOSOSOVÍ (FINASTE GRAVLAXSÅSEN)

Švédsko

2 - 3 lžíce hořčice, 1 lžíce cukru, sůl, 1 lžíce bílého vinného octa, bílý pepř, 1,5 dl oleje, 0,5 dl sekaného kopru

Hořčici, cukr, ocet, sůl a pepř smícháme, pak po kapkách vmísíme olej a nakonec přidáme kopr.

RHODEISLANDSKÁ OMÁČKA (RHODE ISLANDSÅS)

Švédsko

1 dl majonézy, 1,5 dl kyselé smetany, 0,5 dl chilli omáčky, 0,5 dl jemně sekané červené papriky, 1 lžíce koňaku nebo cherry, sůl, tabasco

Omáčka k rybě, krevetám a mušlím se připravuje prostým smíšením všech uvedených ingrediencí.

ZELENÁ OMÁČKA (GRÖN SÅS)

Švédsko

1 dl majonézy, 1 dl kyselá smetana, 1 lžíce francouzské hořčice, 1 stroužek česneku, 1 lžíce kapary, 1 lžíce drobně sekaného kopru, 1 lžíce drobně sekané pažitky, 1 lžíce drobně sekané řeřichy, sůl, pepř, na ozdobení: ředkvičky, čerstvé žampiony, okurka, kopr

Smícháme majonézu, smetanu a hořčici, přidáme rozeřené česnek, kapary a sekané natě, dochuťme a necháme chvíli proležet. Omáčka je vhodná především k pečeným mořským rybám.

MÝTO NA NOVÉM MOSTĚ?

Informační list OÚ 9/96 přináší na čelném místě zprávu, že „rada zvažuje vybrat mýto za přejezd či přechod mostu“. Ať tedy dlouho neuvažuje a kouká si pospíšet, aby se mostně či mýto vybral hned po otevření mostu v listopadu, jak praví plán.

Mýto je záležitost prastará, ale stále moderní a vybírá se za přejezd nových mostů i v zemích daleko bohatších, než je naše milá nová ČR. Nejstarší generace pamatují, že se na našem mostě vybíralo mýto určité ještě začátkem čtyřicátých let - a ti, kdo mají lepší paměť, ať připomenou, kdy se vlastně přestalo vybírat. Místní občané pochopitelně byli zvýhodněni: byla to pětikoruna ročně, ale v té době něco plátili! Nicméně nevzpomínám, že by se někdo ze zdejších rozpakoval ji zaplatit, protože proti ceně všech ročních přechodů to byl pakatel zcela nesrovnatelný: i když se za přechod vybíral pouhý „šesták“ - tedy 20 haléřů -, kdo denně dojížděl do práce nebo do školy, utrafil by toho bůra za 13 dní a ještě by jeden šesták musel doplatit.

Ty publikované zásady vybírání mýtného, uvedené v Inf. listě OÚ, si dovolím glosovat:

a) Pro místní n i k o l i bez poplatku. Máme nový krásný most, na který si obec musela vypůjčit, a tedy bude muset platit léta nemalé úroky. A co je pro chodce důležité: naprosto pro ně bezpečný, aby se nemohl opakovat případ smrti p.Jiráčka, při náledí přibitého autem k zábradlí mostu.

A proč poplatek s y m b o l i c k ý? Za psa platíme ročně 50 Kč úplné a naprosto pro nic za nic, protože případnou nečistotu po něm stejně někdo za obecní peníze neuklidí. A i když psa nemá každý, proč by nemohl přispět stejnou částkou své obci, abychom alespoň na úroky dali. Myslím, že by to nikomu „díru do rozpočtu neudělalo“ (a tady prosím, aby čtenář vzal na vědomí, že autor článku sám je důchodce nikoli nomenklaturní, tedy kdysi normální „pracující“, za jejich šesti ti nomenklaturní tolik bojovali a dnes jistě berou důchody alespoň 2x tak velké).

b) Částé uživatele mostu - i přespolní - zvýhodnit. Tady by měli být zvláště zvýhodněni dodavatelé do našich obchodů.

c) Poplatku budou podléhat pouze motorová vozidla? Nesouhlasím. A vyšší poplatku následně zvažít: přejítí pěších určitě nepoškodí chodník ani zlomkem procenta co přejeti vozidla povrch vozovky. Takže aby se rada nerozpakovala a přizpůsobila poplatek za vozidlo mýtu pro pěši. d) Chce-li obec svěřit výběrání s tím, že by byl odevzdáván dohodnutý odvod do kasy obce, ať si ráda setsakra dobře spočítá, kolik by ten odvod měl dělat! Aby to nedopadlo tak, že výběřčí bude brat několikanasobek odvodu obci. Bylo by zajímavé zjistit, kolik šlo do obecní pokladny za ta léta, kdy měla výběřčího za podobných podmínek, ten si hned po zrušení mostného postavil vilu, za kterou v té době určitě pakatel nezaplatil.

Takže: myslím, že se obci bohatě vyplatí dobře - ba velmi dobře - zaplatit zaměstnance - výběřčího, ale žádné svěťování fyzické či právnické osobě.

e) System vybírání, aby nevznikly dopravní zácpy, snad dovedeme vymyslet i bez té právnické osoby. Což takhle nálepku na přední sklo pro předplatitele motoristy, pro pěši legitimace - kterou by brzy mohli přestat vytahovat, protože výběřčí, zvláště pokud bude místním občanem, bude znát předplatitele zpaměti. A pro ty přespolní možná muncovní automat, jako mají v Praze na jízdenky MHD. Potom by se jednalo jen o kontrolu. (Netroufám si navrhnout, aby ji - byť namátkově - prováděla místní policie, kterou ještě snad někdo neviděl kontrolovat zákaz jízdy přes lávku, kde motorkáře ani nenapadne přibrzdit - ani vedle maminky s kočárkem!)

Tolik tedy k záležitosti kolem vybírání mýtného, nakonec něco zábavnějšího: někdy koncem let šedesátých se vypravil p.Štecha, kterého znají pamětníci jako vypravčího postavy mimě banáté, na dovolenou po normandském pobřeží Francie s úmyslem natočit film z misti spojenecké invaze koncem světové války. (Film jsem viděl i s ozvučením a hluboce smekám. Na amatéra „filmska jedna s hvězdičkou“) Ze své cesty nám vyprávěl zážitek týkající se našeho dnešního problému - vybírání mostného.

Ústí řeky Semy do moře je velice široké a kdo jel pobřežní trasou, musel počítat s objížďkou více než 40 kilometrů na nejbližší most. Francouzi tedy vybudovali most téměř u pobřeží v délce snad víc než 2 km a tam vybírali mýto. Pan Štecha si před vjezdem na most přečetl na tabuli ceník:

pěši a velociped	2 franky
motorka	5 franků
automobil osobní	10 franků
automobil nákladní	20 franků

Všiml si, že auta v protisměru jsou odbavována téměř bez zastavení: výběřčí sedí v budce s rukou skrz okénko napřaženou s listkem příslušné ceny, automobilista mu podá peníze a upaluje. Pan Štecha se svým Trabantem ale způsobil mírnou dopravní zácpu. Výběřčí pominul jeho ruku napřaženou s desetifrankem, vyšel z budky, oběšel vozidlo, které zřejmě viděl poprvé - a utrlh dva listky: 2 franky za pěši a 5 fr. za motorku! Trabant tedy nebyl uznán jako plnohodnotné auto ...

Tímto se se čtenáři Kukátka loučím

s napětím, jak budou naši občané reagovat na zamýšlené vybírání mýta,

s nadějí, že kolující fáma o modro-červené strakatné je pouze špatným vtípem;

s obavou, že to je miněno vážně a do nevyklého pohledu na zelen a historický zámeček má být vsazen barevný nesmysl, podobně jako tkví architektonické monstrum z televizních obrazovek vedle nádhery Zítzkova Národního divadla ...

E. Geissler st.

* * *

Spolu s uvedeným textem obdržela redakce Kukátka podnět, aby po způsobu Informačního listu OÚ 9/96, v němž si dělá předvolební reklamu kandidát za ODS, uveřejnila příspěvky od kandidátů jiných stran. Redakce by chtěla za tento zajímavý podnět poďěkovat, nicméně po zvážení se rozhodla, že to tentokrát neučiní. Zvoli-li takový postup (tedy zviditelnění jednoho kandidáta) periodikum, na jehož vydávání přispívá také obecní rozpočet, je to jistě řešení svérázné a volající po reflexi. Kukátko vyžaduje osvědčení z jiných principů, za poněkud jiných podmínek a bez účasti obecního financí. Nemohli bychom ostatně z časových i prostorových důvodů dát rovnou šanci všem kandidátům. Zajímavý postup zvolila např. redakce Černošického zpravodaje. Ta uveřejnila v říjnovém (a mimochodem velice zajímavém) čísle informací o senátních volbách a o poslání senátu, což doplnila seznamem všech kandidátů s jejich stručnými charakteristikami.

Agentura Jépépé hlásí

Od paní P., která je častým zdrojem zaručených zpráv, jsme se dověděli, že v nejbližších dnech otevře v naší obci poradnu a ordinaci lidový zvěroléčitel, pan N.N. Abychom mohli přinést bližší informace, vypravil jsem se za ním. Řekl nám mimo jiné: „Lidové zvěroléčitelství vzniklo přirozeným rozšířením léčitelsví lidového na další subjekty. I zvířata často potřebují pomoc, kterou jim oficiální věda, v našem případě veterinární medicína, poskytnout nemůže, neboť se pohybuje pouze v oblasti jevů exaktních a racionálních. Lidové zvěroléčitelství však má k dispozici nesrovnatelně širší arsenál, neboť zvládlo i oblasti transcendentální a do procesu léčení umí zapojit i síly biotronické, patafyzikální a parapsychické. „Ostatně“, řekl nám závěrem, „přijďte se svým nemocným zvířátkem a uvidíte sami - za pár dní ho vůbec nepoznáte!“

Zdá se, že není příliš vzdálená doba, kdy lidové léčitelsví rozšíří své působení i na další

objekty. Jak jsme si povšimli, už leckde existují lidoví léčitelé, kteří svou činnost provozují v oblasti osobních automobilů.

HgS

SPORT

ZPRÁVA O STĚM ROČNÍKU BĚCHOVIC

aneb

Kterak prostý občan Dobřichovic ku dvaceti běchovickým startům přišel.

Než mi bylo čtyřicet, tak mě ani ve snu nenapadlo, že bych někdy mohl běžet Běchovice. Před jedenadvaceti lety jsem však na jánevnikolický pokus přestal kouřit a začal pravidelně běhat, z čehož měli téměř všichni mi známí veliké pobavení. Tenkrát se mluvilo o „běhání pro radost“ a já jsem teprve později pochopil, že se tím myslí radost těch druhých, kteří mají rozum a neběhají, kdykoliv jsem totiž uřícený, zpocený a po dechu lapající potkal při běhu někoho známého, vždy jsem měl dojem, že jsem ho poněkud rozradostil.

Když jsem ale začal běhat a když to vypadalo, že mi to vydrží, řekl jsem si, že bych se mohl sem tam někdy zúčastnit nějakého toho veřejného běhu. Kromě Velké Kunratické jsem tenkrát věděl jenom o jednom, o Běchovicích, a tak jsem se na jaře roku 1977 rozhodl, že to zkusím. Když jsem pak o několik měsíců později v neděli 9. října poprvé stál u známého patníku s číslem 13 na startovní čáře 81. ročníku běchovicického závodu, byl jsem mirmě rozechvělý. I když jsem do té doby uběhl desetkilometrovou trať souvislým během už mnohokrát, nebylo mi jasné, jaké to bude, když ji nepobežím sám, ale s několika stovkami dalších, kteří asi budou lepší a v závodech ostřílenější. Mám se na začátku trochu šetrit nebo běžet, jak to půjde? Co se mnou udělá pověstný hrdlořežský kopec? Nesnědl jsem k snídani něco, po čem budu mít potíže? Proč mě zrovna teď začalo bolet pravé koleno a levý kotník? Otázeck tohoto druhu bylo bezpočet a daly by se shrnout do jediné věty, kterou si na startu každého běhu - a už jsem jich absolvoval přes dvě stě - říkám dodnes: Kdybysem to byl bejval věděl, tak bysem sem nechoďil! A pak už byl najednou start, nohy se mi nějak rozeběhly, začalo mi být jedno, kolik borců je přede mnou a kolik za mnou a taky přestalo bolet pravé koleno a pichat v levém kotníku a bylo docela příjemné běžet s mnoha ostatními a slyšet jejich supění a dusání. Krajina kolem uřešené ubíhala a najednou tu byl cíl a byli jste rádi, že to máte za sebou, a řekli jste si, že to bylo moc pěkné a že kdybyste to byli bejvali vědět, tak byste sem určitě přišli už loni.

Od té doby jsem se Běchovic zúčastňoval pravidelně každým rokem a ani jednou jsem nevynechal, takže letos jsem při jejich jubilejním stém ročníku stál na startu a proběhl cílem už po dvaceti. Začínal jsem jako jedenačtyřicetiletý mladík, po čase jsem postoupil do kategorie veteránů nad padesát let a nedávno jsem se vlastni plí a úsilím vyšvihl do kategorie šedesátníků. Rád bych postoupil ještě výš - vzdýť v loňském 99. ročníku běželo na Běchovicích 22 mužů nad sedmdesát let. První z nich dosáhl na desetkilometrové trati času 49 minut a 16 sekund a prvních devět dorazilo do cíle v čase pod 60 minut! Já - zajímá-li vás to - jsem běžel nejrychleji v roce 1980, kdy jsem dosáhl času 44 minut a 24 sekund. Samozřejmě, že jsem nikdy nezvítězil, neboť podle mírně upraveného hesla P. Coubertina, zakladatele novodobých olympijských her, „Neni důležitě zvitěziti, ale přežit!“ Naštěstí však vůbec o nějaké vítězství nejde, snad jen nad vlastní pohodlností.

A máte-li už dost svých subjektivních dojmů a pocitů, snad vás zaujme pár faktických údajů ze stoleté historie Běchovic.

- První ročník Běchovic odstartoval ve čtvrtek 27.5. 1897. Na jeho startu bylo šest běžců, ale jen čtyři dosáhli cíle na žižkovské Ohradě. Zvítězil Jakub Wolf ze Sparty časem 39:03,0 min.

- Nejmeně závodníků dokončilo závod v roce 1901, kdy za umorného vedra doběhli do cíle pouze dva ze šesti startujících.

- Nejmeně účastníků startovalo v roce 1905, kdy se ke startu dostavili pouze čtyři závodníci

- Aspoň deset účastníků měl závod poprvé v roce 1907. Přes sto startujících bylo poprvé při 48 ročníku v roce 1944 a přes tisíc závodníků bylo poprvé v roce 1971.

[10]

KUKÁTKO 11/96

- Rekordní účast byla zaznamenána při 85. ročníku v roce 1981, kdy se zúčastnilo 3 721 běžců, z toho 153 žen. Na startu letošního stého ročníku bylo 2 713 běžců.

- Emil Zátopek běžel Běchovice pouze jednou, a to při 70. ročníku v roce 1966. Nejvícekrát se zúčastnil Jaroslav Kočí (nar. 1906), který běžel Běchovice celkem 54-krát; naposledy v roce 1994, kdy mu bylo 88 let.

- Traťový rekord držel od roku 1975 Vlasta Zwiefelhofer časem 28:35,2 min. Byl překonán až při letošním stém ročníku kešským běžcem Labanem Chege o 2,2 sek.

- Ženy oficiálně startují od roku 1974. Traťový rekord držela od roku 1984 Melicherová časem 33:48,9 min. Také tento čas byl letos překonán, a to kešskou běžkyní Leah Malotovou o rovně tři sekundy.

- Veteránské kategorie mužů mají tyto rekordy a rekordmany:

40 - 49 let, I.Ullsperger, 31:40,4 min.

50 - 59 let, V.Pangrác, 35:40,0 min.

60 - 69 let, P.Dolenský, 37:47,9 min.

70 - 79 let, A.Donát, 43:43,0 min.

nad 80 let, F.Patrák, 54:39,0 min.

Na celém světě je velice málo každoročně pořádaných akcí, které se dočkají sta let svého konání bez jediného přerušení. Běchovice, nejstarší silniční běh v Evropě, k nim patří.

Naviděnou na běchovicické návsi při 101. ročníku Běchovic v roce 1997!

HgS

FOTBAL

Pokračování série materiálů o počátcích fotbalu v Čechách, které jsme začali otiškovat v zářijovém čísle a které přejímáme z článku PhDr. Pavla Jirůčka, uveřejněného v časopise Fotbalový zpravodaj 5/1960, tentokrát ze strany 5.

100 LET SOUTĚŽE FOOTBALLISTICKÉ

(článek ke 100. výročí organizovaného fotbalu v Čechách)

INTERMEZZO

Parné excesy prvního zápasu vedly pořadatele k tomu, že řízením dalšího utkání byl pověřen sám Ořovský. V naprosté klidné atmosféře vítězí Sparta nad CFK Kickers 3:1. Noviny referují: „Zápas měl hladký průběh a co se hry týče, dobře uspokojil. Sparta byla připravená, velmi statná a časem bude ještě chladnokrevnější.“

Ve stejný den, tedy 25. března, bylo pod dohledem poručíka Cifky sehráno i třetí utkání <mezi> S.K. Slávií a A.C.Praha. Jednoznačný výsledek 6:0 ve prospěch Slávie naznačoval ambice sešvaných. Drtivou porážku charakterizuje již výše zmíněná kronika Atletického klubu slovy: „v první polovině hry kopala Slavia free-kick, který však neprošel nám brankou. Pak opět míč kopán za pokutu a odrazil se od halbacka Jandy, učiněn tak goal. Druhý goal minul náš brankář rukama a byl prokopnut. V druhé polovině hry učinila Slavia dva pěkné kopy z rohu na branku, jeden odrazil Petřík hlavou na branku, druhý šel direktně skrz branku. Následující ještě dva goaly byly čisté skrz branku.“ Jak dokládá sugestivní sloh, zdálo se kronikáři Krajičkoví o prostrělených goalch a brankách ještě dlouho po zápase.

NEDOHRAJENÉ DERBY

Je druhá jarní neděle 29.března. V Národních listech proletí čtenář úvodník o českém státním právu a konstatuje fakt schválení rozpočtu panskou směnovou. Neodložil-li noviny jsa zklamán koncem aféry „oukladně zavražděné Aničky Běnové“, narazí v demnich zprávách na krátkou notičku: „Dnes bude o třetí hodině odpolední na Královské louce pokračování zápasu o čestné ceny pro vítězné mužstvo fotbalistů mezi Slávií a Spartou.“ Nikdo pochopitelně netuší, že právě z této události vzejde nejslavnější tradice českého sportu. Tiskoví zpravodajové vyražejí onoho dne za událostmi

[11]

KUKÁTKO 11/96

velkolepějšími, a proto můžeme obrázek prvního derby složit jen ze sítípků informací přetavených časem v mýtus.

Zápas se opět těšil značné pozornosti diváků. „Počasi bylo co nepřiznivéjší, celá Královská louka hemžila se lidmi, kteří na četných místech tvořili ohradu kolem zápasu.“ Slavia nastoupila v červenobílé kombinaci s hvězdou, Sparta celá v černém s velkým bílým S na prsou. Rössler Ofovský pronesl krátký improvizovaný projev, v němž oslavil překladatele fotbalových pravidel Josefa Klenku jako velkého záslužníka o rozvoj českého míče kopaného. Sřetenutí začalo a dále probíhalo v nervózní atmosféře. Oboustranně se hrálo tvrdě. Jak bezpečně víme, padl během utkání jediný gól vstřelený Spartou. Po skončení zápasu však fotbalisté Slávie protestují. Zpochybňují regulérnost branky a požadují její odvolání. Těžko se dovíme, zda podlehli sudí Ofovský exaltované atmosféře či přesvědčivé argumentaci hráčů, každopádně branku odvolal. Match byl prohlášen za nerozhodný. Sparta odmítá revizí výsledku akceptovat a odstupuje ze soutěže. Její krok následují i debakly stihání atletičtí championi z A.C. Praha.

Pokračování příště.

INZERCE

Sdělení čtenářům:

redakce Kukátka se rozhodla reagovat na četné náměty a připomínky čtenářů, jež se týkaly termínů vydávání jednotlivých čísel. Budeme se nadále snažit vydávat Kukátko co nejdříve k začátku měsíce. Proto jsme také nuceni posunout uzávěrku čísel k patnáctému předchozího měsíce. To pro laskavé přispěvatele, na jejichž příspěvky se nadále velice těšíme a doufáme, že ne sami (naléhavé příspěvky bude možno po dohodě přijmout a vřadit do čísla ještě v několika následujících dnech po uzávěrce, kdy bude text čísla sázen.) O perspektivách eventuální další existence Kukátka v roce 1997 přineseme obsáhlejší materiál v prosincovém čísle.

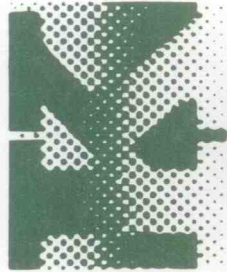
CENY INZERCE V KUKÁTKU 1996
Soukromé inzeraty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny
Podnikatelé: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun
Plášťová reklama: celá strana 900 korun
1/2 strany 500 korun
první opakování: sleva 5% z pův. částky
každé další opakování: sleva 10% z pův. částky
Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích.
Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1401375/3200.
Při větších plátech (celostránkové inzeraty) fakturou.
Pro distributory: Kukátka inzerce zdarma.

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a přízmičků Dobřichovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutné nemesjí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat laskavé přispěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v číselné podobě, t.j. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky zpracované pomocí počítače na disketách 3,5" i 5,25" v editoru MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBRŮCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odhorem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřeh, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V.Czamal, ing.D.Havlik, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda), Mgr.P.Misil, Tisk Jan Kaliba, Modřany Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 13.10.1996, uzávěrka příštího 17.11.1996. Adresa: Jiří Matl, Sírná 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žateck, novomový stánek u nadržá, koloniál p.Gumihera v Zelené ul., prodejna tisku pam Nešporové u mostu, Potraviny, Smeř u nadržá, bistro na nadržá i cukrárna pam Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji.**

SHINOHARA,

**fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,**

XEROX